ANUL I No. 15 — 4 PAGINI — 2 LEI — Joi 7 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti: Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

De strajă

Distrugerea ţărănimii prin comunism

Doctrina comunistă s'a ocupat în special de lucrători şi prea puţin de ţărani. Teoreticienii comunişti, Marx, Engels şi Lenin, au scris numai despre lucrătorii din industrie, a căror soartă voiau să o schimbe, iar despre ţărani nu s'au ocupat aproape deloc.

Prin întâmplările cunoscute, comunismul a biruit în 1917 tocmai în Rusia, care era o ţară de ţărani. Conducătorii comunişti s'au găsit atunci în faţa unei probleme foarte grele. Ei nu se ocupaseră cu chestiunea ţărănească, deoarece ştiau că ţăranii au cu totul altă mentalitate decât lucrătorii şi comunismul pentru ei este ceva cu totul străin. Totuşi, conducătorii comunişti au voit cu tot preţul să aplice doctrina comunistă şi ţărănimii. Încercările au fost dintre cele mai grele, deoarece ţărani s'au opus comunismului, printr'o rezistenţă pasivă şi printr'o nemulţumire surdă, aşa cum ştiu ei să reacţioneze, totdeauna când autoritatea statului îi apasă.

Ţăranul este fiinţa cea mai legată de pământ, pe care-l iubeşte şi-l munceşte cu plăcere. În lumea întreagă, ţăranul este la fel. Este statornic lângă pământul său, pe care nu-l părăseşte nici în zile bune nici în cele rele. Sub regimul ţarist, pământul era al marilor proprietari, iar ţăranii erau săraci. În loc să împartă pământul ţăranilor, comuniştii l-au colectivizat, iar pe ţărani în loc să-i facă proprietari, i-a făcut lucrători. Nimic nu iubeşte ţăranul mai mult decât pământul pe care-l stăpâneşte şi-l lucrează cu uneltele lui. Comunismul a contrazis complect instinctul atât de puternic al proprietăţii pe care-l are ţăranul şi a încercat să realizeze colectivizarea proprietăţii şi a producţiei. Dacă în principiu, asociaţia în materie de agricultură dă o producţie mai bună, felul cum s'a realizat în Rusia comunistă, a făcut să se ajungă la cele mai rele rezultate. Asocierea sau colectivizarea în materie de producţie este bună atunci când se face în mod liber şi voit, de către cei în cauză. Atunci însă, când ea este forţată, rezultatele sunt dezastruoase. Acesta este cazul Rusiei comuniste. Ţăranii au fost forţaţi de comisarii politici să intre în kolhozuri, unde nu erau decât simpli lucrători, care primiau în schimb o hrană săracă. Ceeace produceau ţăranii în comun, nu se împărţea între ei, cum s'ar fi crezut. Cea mai mare parte era luată de stat, iar ceeace mai rămânea, se împărţea la ţărani, fără ca agenţii politici să uite să-şi ia partea leului.

Mentalitatea comunistă în ceeace priveşte ţărănimea a fost totdeauna aceasta: ţăranul să nu aibă nimic al său, în afară de braţele de muncă pentru stat. Ţăranul nu putea să aibă mai mult decât strictul necesar existenţii lui. Tot ceeace ar fi putut avea mai mult prin munca şi hărnicia lui, era luat de stat. Rar ţăranii în Rusia, care aveau vreo vită sau altă avere personală. Ei munceau toată ziua pentru alţii, pe care nu-i vedeau şi nu-i cunoşteau. Foştii proprietari de pământ, numiţi „kulaci", erau persecutaţi şi consideraţi ca duşmani ai statului. Dacă refuzau să intre în kolhoz, erau suspectaţi şi închişi.

Viaţa ţărănimii ruseşti a fost un şir lung de umilinţă şi apăsare. Faţă de vechiul regim, viaţa devenise mult mai grea. Nu numai că era exploatat, muncind toată ziua pentru alţii, nu numai că nu mai avea nici-o libertate personală, dar în viaţa satelor a intervenit un element nou şi necunoscut: comisarul politic, cu dreptul de viaţă

(Continuare în pag. II-a)

Urmele regimului roşu în Bucovina şi Basarabia

Comerţul, industria şi agricultura

Rusia Sovietică şi-a întemeiat acţiunea politică, care este o operă de distrugere a religiei, a culturii şi a libertăţii, pe organizarea economică, care, după cum pretinde ea, reprezintă „raiul pe pământ". Nu ne angajăm în discuţia teoretică a ordinei economice instaurată de bolşevici, ci ne mulţumim cu o încercare mai modestă însă mult mai semnificativă, aceia de a reconstitui condiţiile vieţii economice în Bucovina şi Basarabia. Este nevoie să prevenim cititorul că, în aceste două provincii smulse cu forţa, Rusia, de teama de a nu nemulţumi şi provoca revolta populaţiei, a renunţat la programul economic şi a convenit la un compromis de natură să păstreze în bună parte structura burgheză a societăţii.

După ocuparea Bucovinei şi Basarbiei, Ruşii au confiscat în favoarea statului întreprinderile comerciale, industriale şi proprietăţile agricole şi urbane mai însemnate, iar pe stăpânii lor i-au ridicat şi transportat în Siberia. N'au făcut nici o alegere, au deportat pe toţi „burjuii", fie că erau români, evrei sau ruteni.

În comerţ s'a procedat astfel: magazinele şi depozitele, împreună cu mărfurile ce se aflau în ele, au trecut în patrimoniul organizaţiei economice sovietice. Cele mai multe au rămas deschise şi au continuat să funcţioneze sub conducerea inspectorilor economici bolşevici. Micii negustori, cu deosebire dintre cei evrei, au rămas să conducă mai departe magazinele, însă în calitate de salariaţi.

Ei vindeau marfa după normele şi la preţurile stabilite, iar sumele încasate le vărsau în casa organizaţiei comerciale. Controlori speciali supraveghau şi verificau vânzarea în magazine. Fiecare magazin avea o cotă de vânzare zilnică. Conducătorul de magazin care depăşea cota de vânzare, era bine notat şi recompensat, din contră, cel ce nu realiza cota, din orice motive s'ar fi produs scăderea vânzării, era rău notat şi, dacă acestă scădere era dubioasă, conducătorul comercial era pedepsit cu închisoarea şi deportarea.

Magazinele erau aprovizionate de către organizaţia economică sovietică, care la rândul ei le primea dela fabrică, dacă era vorba de articole fabricate, sau de la centrele de colectare, dacă erau articole ce se consumau în stare naturală.

Comerţul era dealtfel liber, oricine cumpăra şi oricât vrea, numai că, în afară de câteva articole ce se produceau din abundenţă în acea regiune, niciodată nu exista în magazine marfă suficientă să satisfacă toate cererile. În unele oraşe mai mari din Basarabia se aducea carne în măcelării odată pe săptămână, însă în cantităţi aşa de reduse încât rareori acoperea numai jumătate din cerere. Pentru a obţine carne, locuitorii se instalau de seara la uşa măcelăriilor şi aşteptau toată noaptea ca să se poată intra „la rând" a doua zi după orele opt. Pentru o pereche de ciorapi cineva trebuia să facă „coadă" şi dacă nu ajungea „la rând", trebuia să aştepte un nou transport. În sate lipsa de gaz lampant era aşa de mare, încât o familie cu greu reuşea să obţină un litru la interval de o lună.

Lipsa articolelor de tot felul, cum era de aşteptat, a favorizat comerţul clandestin şi specula. La umbra autorităţilor şi poate şi cu complicitatea lor, evreii au înfiinţat pe tot cuprinsul Basarabiei şi Bucovinei, în oraşe ca şi în sate, cea mai odioasă bursă neagră. Pe piaţă lipseau multe articole, însă la bursa neagră se găseau de toate şi puteai să cumperi, însă cu preţ de speculă. La Chişinău în magazine se vindeau ouăle cu 2,20 ruble zece bucăţi, dar puteau să cumpere numai cei ce aveau legături mai strânse cu autorităţile. În schimb oricine putea să cumpere ouă dela evrei cu preţul de o rublă bucata. O româncă dintr'o mahala a Chişinăului mi-a arătat o pereche de ciorapi plătiţi unui evreu cu 22 ruble, pentrucă nu reuşise să cumpere dela magazin, unde se vindeau cu 6 ruble.

Întreprinderile industriale au trecut deasemenea în patrimoniul statului. Industria a suferit permanent de două defecte: a) din lipsa materiei prime şi a mijloacelor de transport n'a putut să satisfacă cererea pieţei; b) a produs numai mărfuri de calitate inferioară. Cei ce au fost în Basarabia şi Bucovina au mai găsit mărfuri ruseşti şi îşi dau seama de calitatea lor inferioară.

Agricultura s'a bucurat de un regim special. Bolşevicii, ca să nu nemulţumească pe ţărani, la sate nu s'au atins de proprietatea individuală. Ei au confiscat numai moşiile mari şi le-au transformat în colhozuri, constituite din muncitorii agricoli, care mai înainte nu posedau pământ şi nici inventar agricol. Colhozurile acestea, dealtfel destul de rare, au fost organizate după modelul celor din Rusia şi au avut rolul să obişnuiască populaţia cu ideia de proprietate colectivă şi s'o îndemne să renunţe la forma individuală a proprietăţii şi a muncii. Ţăranii, aceia cari posedau petecul lor de pământ şi vitele lor au înfruntat ameninţările bolşevice şi n'au acceptat să se constitue în colhozuri.

Bolşevicii au menajat pe ţărani în aparenţă, lăsându-le pământul, vitele şi gospodăriile, însă în realitate

(Continuare în pag. II-a)

Rezistenţa ţăranului moldovean

Desrobite din jugul bolşevismului şi realipite pentru totdeauna la pământul românesc, Basarabia şi Bucovina sunt chemate azi la o nouă viaţă.

Armatele biruitoare sunt acum departe, dincolo de Nistru; ele înaintează în adâncurile Ucrainei, despicând cu vârf de spadă biruinţa Crucii şi a civilizaţiei asupra Necredinţei şi Întunericului.

O altă oştire le-a luat locul în Basarabia şi Bucovina; sunt pionierii păcii, ziditorii de vieaţă definitivă, românească şi mândră, pe ogoarele şi oraşele acestor două provincii.

Sunt multe de făcut şi de împlinit aici. Rănile sunt încă deschise, plăgile sunt adânci; fiindcă pecinginea bolşevică se întinsese peste tot, măcinase în profunzime, şi otrăvise şi spurcase tot ce-a găsit în cale. Orândueli sociale au fost prăbuşite, altare distruse, gospodării nimicite.

Şi ca şi cum ignoranţa şi sălbătecia, cruzimea şi îndobitocirea bolşevică nu ar fi fost îndestul pentru aceste oropsite pământuri, focul şi pârjolul aprins de hoardele staliniste au venit să sfârşească şi să împlinească opera de distrugere.

Se vor scurge, săptămâni, luni, poate ani. Noui ziditori, oastea de pace a românismului, vor lecui, încetul cu încetul, rănile; vor alina durerile, vor construi alte case; alte aşezări se vor înălţa mândre şi strălucitoare, acolo unde este acum doar ruină şi cenuşe. Şi o nouă viaţă se va aşterne peste aceste meleaguri; o viaţă bună şi dreaptă aşa cum sufletul şi inima cinstită a ţăranului moldovean le merită. Fiindcă, aceasta ţineam să o spun: în toată această vâltoare şi urgie de un an, numai el, românul basarabean, „românul moldovean" — cum îşi zice cu mândrie — nu s'a schimbat, a rămas acelaş, dârz şi drept, la marea lui misiune.

Drăguşanu Gh.

RĂZBOIUL SFÂNT AL CRUCIAŢILOR

Încă dela apariţia omului pe pământ, două elemente au pus stăpânire asupra vieţii lui individuale şi obşteşti: geniul Binelui şi geniul Răului. Din vremuri străvechi, aceste genii au fost imortalizate în zeităţi. Dela anticul Hurmuz — geniul Binelui şi Antimon — geniul Răului, aceste genii au luat denumiri diferite, ambele având sub dominaţie două tabere adverse, cari dăinuesc până şi astăzi, când aproape am atins [illegible] civilizaţiei. Adeseori, geniul Răului, prin folosirea minciunei şi a celor mai josnice vicleşuguri, a repurtat victorii asupra geniului Binelui. Însă puterea minciunei, ca orice faptă nedreaptă, nu durează. De aceea, ori-de câte ori geniul Binelui a reacţionat cu hotărâre contra nedreptăţii, a eşit victorios.

Raportând frământările politico-sociale din antichitate la cele petrecute în ultima vreme, avem dovezi eclatante că Binele a învins Răul, îngenunchindu-l şi chiar nimicindu-l. E de remarcat faptul că biruinţa Binelui asupra Răului a fost asigurată cu mai mulţi sorţi de isbândă de când geniul Binelui şi-a luat ca armă de luptă: Crucea Răstignitului pe Golgotha absolvirii păcatelor omeneşti.

Nazarineanul, deşi a fost răpus materialiceşte prin arginţii lui Iuda Iscarioteanul, tribulul suprem al lui Iisus Mântuitorul se proectează peste milenii ca cea mai viguroasă biruinţă a dreptăţii asupra nedreptăţii, a credinţei, asupra necredinţei.

Sub semnul Crucii, poporul rus de altădată şi-a salvat existenţa ca neam. Cruciaţii Spaniei de odinioară, au repurtat victoria sub acelaş mistic semn al Crucii. Acum mai bine de cinci veacuri, Jeana d'Arc a eliberat Franţa prin puterea Crucii. La noi, dacă ar fi să luăm numai cel mai elocvent exemplu, Voevodul dela Putna a câştigat, cu Crucea în mână, dreptatea cauzei naţionale româneşti îngenunchind pe năvălitori.

La răspântia veacului în care trăim, Uriaşul dreptăţii şi al destinului românesc, generalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român, a luat Crucea în mână şi a pornit năvalnic, alături de titanul omenirii, Adolf Hitler, Creatorul celui de al III-lea Reich al Marei Germanii, în lupta bătăliei sfinte pentru statornicirea dreptăţii româneşti şi pentru distrugerea celui mai feroce inamic al civilizaţiei: iudeo-comunismul.

Ce a determinat războiul sfânt al Cruciaţilor?

Ne limităm să facem reeditarea unui document descoperit în timpul răzmeriţei comuniste din 1918. El a fost găsit asupra cadavrului comandantului unui regiment sovietic, anume: Sunder şi care glăsueşte după cum urmează:

„Secret. Către reprezentanţii secţiunilor Uniunii Internaţionale a evreilor.

Fii ai lui Israel! Ceasul definitivei noastre biruinţi este aproape. Suntem în pragul de a stăpâni lumea. Visul nostru de până acum devine astăzi o realitate. Slabi şi fără ajutor nu de mult, datorită catastrofei generale mondiale, noi ridicăm capetele astăzi cu mândrie.

Totuşi, să fim prudenţi, căci deşi am trecut peste altarele şi tronurile distruse, avem de mers mult mai departe pe drumul croit. Autoritatea şi demnitatea religiei străine nouă, printr'o dibace propagandă şi prin abile dezavuări, am reuşit să o supunem unei necruţătoare critici şi batjocoriri. Am răsturnat lucrurile sfinte, am pus în dubiu cultura şi tradiţiile popoarelor şi ale statelor. Am făcut totul ca să subordonăm poporul rus grandoarei israelite şi să-l forţăm, în fine, să ne cadă la picioare.

Am cucerit aproape totul, însă prudenţă, căci duşmanul nostru de veacuri e Rusia subjugată. Victoria asupra ei, câştigată prin geniul nos-

(Continuare în pag. II-a)

MUNCA, NOU IDEAL CONSTRUCTIV AL LUMII EUROPENE

D. prof. Mihai A. Antonescu, vicepreşedintele Consiliului de miniştri, a scris în revista germană Bucurie şi Muncă — în ultimul număr închinat României, — un articol asupra căruia se cuvine să stăruim fiindcă se defineşte în el principiul fundamental al muncii pe care se va sprijini opera de reorganizare a Europei.

„Din clocotul învăjbit al puterilor biologice — spune d. Mihai A. Antonescu — din ciocnirea de fulger a ideologiilor din lupta claselor antagoniste şi a intereselor ostile, — se desprinde o nouă perspectivă".

Această nouă perspectivă înseamnă un început de veac în care se căleşte destinul Europei şi al lumii. Vechea ordine politică, socială şi economică a intrat pretutindeni într'o profundă criză. Şi nu e vorba aici de o criză care-şi poate găsi salvarea într'o soluţie de compromis — ci de o criză de structură adâncă, ireductibilă, care angajează în dramatismul ei sensurile reale de viaţă colectivă. Vechile formule care se pretindeau a fi eterne şi universale, s'au dovedit incapabile să mai satisfacă multiplele necesităţi ale decisivului ceas istoric pe care-l trăim. Se impun deci soluţii radicale.

„Noua perspectivă — continuă d. profesor Mihai A. Antonescu — aşează drumul Europei pe stânca sănătoasă a îmbinării naţionalului cu socialul; împăcarea popoarelor, împăcarea claselor printr'o nouă credinţă într'o justiţie naţională şi socială".

Într'adevăr, ceace pare a fi caracteristica esenţială a marei lupte de renaştere politică şi morală ce s'a pornit în Europa este tocmai acest efort — încununat până acuma de atâtea strălucite biruinţe — de a se împăca naţionalul cu socialul într'o nouă viziune. Este, fără îndoială, foarte semnificativ faptul că această caracteristică se cuprinde în chiar numele mişcării create de Fuehrerul Adolf Hitler ca temelie nesdruncinată a Europei de mâine: mişcarea naţional socialistă. Prin îmbinarea naţionalului cu socialul — şi mai ales prin rezultatele practice ale acestei îmbinări — s'a demonstrat până la evidenţă falsitatea totală a doctrinei comuniste. Pentru a reuşi să prăbuşească hotarele dintre popoare şi pentru a se ajunge astfel, la o stare de haos general, prielnică tuturor aventurilor uzurpatoare sub egida sângeroasă a iudaismului, comuniştii au bătut monedă din minciuna că regimul de dreptate socială nu este posibil până când fruntariile dintre naţiuni nu vor fi distruse. Noua ideologie naţionalistă arată dimpotrivă că acest regim este posibil şi că el dă cele mai fericite roade, cu singura condiţie ca tirania vechilor prejudecăţi să fie înlocuită cu supremaţia fecundă a muncii. „Munca devine astfel— spune d. prof. Mihai A. Antonescu, vice-preşedintele Consiliu-

(Continuare în pag. II-a)

LUPTA PENTRU DISTRUGEREA COMUNISMULUI

Tanc sovietic în flăcări

TRAGEDIA COPIILOR ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

Groaznica descoperire făcută într'un azil

BERLIN, 4 (Rador).—O groaznică descoperire a fost făcută zilele trecute de o trupă de şoc germană în apropierea unui sat sovietic.

Detaşamentul german a pătruns într'un parc în care se găsea un azil de copii. Peste 200 de copii se găseau părăsiţi de personalul însărcinat cu îngrijirea lor, care se ascunsese pentru a scăpa de tirul artileriei sovietice, ce trăgea asupra regiunii în care se afla azilul de copii.

Toate geamurile azilului erau distruse. Foarte mulţi copii erau grav răniţi. Un copil de doi ani avea o mare rană la cap şi rătăcea prin imobil, scoţând urlete de durere.

Soldaţii germani au dat peste un aspect şi mai oribil atunci când au intrat în dormitoarele copiilor. Nu exista niciun pat, copiii fiind obligaţi să doarmă pe podea, într'o murdărie nemai pomenită.

Deşi se puteau aştepta atacuri din partea bandelor de bolşevici, comandantul detaşamentului german a luat măsuri pentru ajutorarea copiilor. Sătenii dintr'un sat apropiat au fost obligaţi să îngrijească de hrana şi găzduirea copiilor.

A doua zi, un alt detaşament german a putut constata că azilul de copii şi satul apropiat au fost incendiate de o bandă de bolşevici, astfel încât toţi copiii au pierit carbonizaţi.

Hecatombele jertfei din sectorul 27

Sclavii muncii desfășurate la construcția canalului Moscova, Volga, Culac și Faricant

BERLIN 4 (UTA). — Canalul Moscova-Volga a cărui terminare acum câțiva ani a fost ridicată în slăvi de către bolșevici, ca o ispravă extraordinară, a costat viața a sute de mii de oameni condamnați la muncă silnică, datorită metodelor neomenești de constrângere. Acești nefericiți nu comiseseră o altă fărădelege, decât că îndrăzniseră să aibă o bucățică de țarină, sau o ocupație industrială, sau în mod deosebit, o educație mai înaltă. Descriem astăzi un capitol asupra acestor cumplite tragedii. Dar deasemenea și pentru acești nefericiți a sosit ceasul răsplătirii.

Construim canalul Moscova-Volga. Optzeci de mii de lucrători compuși din condamnați la muncă silnică, lemnari, săpători, zidari, betonieri, lăcătuși, tâmplari, salahori sunt încordați aici în această muncă gigantică. Noi cei din sectorul 27 trebue să dăm gata ultima mare tarsă de 80 km. a lungului canal către Moscova. Câmpia largă din fața capitalei proletarilor trebuie să obțină o înfățișare nouă, modernă, prin construcția acestui canal. Noi mergem cu decauville-ul dealungul peretelui de sârmă ghimpată, care pare nesfârșit, încoronat din loc în loc cu uriașe turnuri de pază făcute din lemn. Acolo, la capătul șantierului nostru de lucru, s'a început cu activitatea săpatului pământului și dragărilor. Luminile marelui oraș se profilează în amurgul îndepărtat ca o ploaie de stele. Moscova prin canalul zidit de mâinile noastre trebuie să devie port. Prin intermediul nostru, al celor condamnați la muncă silnică, se va termina unul din cele mai mari canaluri de apă din lume. Propriu zis, canalul nu poate fi folosit decât 5 luni pe an, din cauza intemperiilor vitrege. Acest fapt îi greuiază transportul fierului și metalelor din regiunile Uralilor, al petrolului din ținutul Aserbeicizilor, al cerealelor din regiunile Volgei. Însă canalul este canal și Stalin este Stalin. Noi trebuie să fim gata să-l terminăm. Ca niște fantome, răspândesc luminile proectoarele înspre golurile adânci, pe o suprafață întinsă, ale canalului. Semnalele prin fluer ale macagiilor decauville-ului, scârțâitul vagonetelor este cu totul înăbușit de murmurul uriaș al mulțimei nevăzute, din cauza întunericului. Această imensă massă de oameni înconjoară cu pământ câmpia Moscovei, luptând desnădăjduită pentru o fărâmă de viață, abia putând să respire.

Cincisprezece țigări de cea mai proastă calitate, 800 gr. pâine îngrozitoare, ca cenușa, o supă chioară de varză, aceasta-i tot ce primim noi prizonierii. Ce ai săvârșit tu, prietene Grișa, așa fel încât astăzi, să stai în acelaș rând cu mine, fără să rostești un cuvânt, cu ghetele scâlciate, rebegit de frig și înfometat și bătut zilnic? Și tu, țăran din Ucraina, ce-ai făcut? De ce sunt ochii tăi lipsiți de lumină și fără viață? Ce am făcut eu, ce-am făcut noi toți, încât să trebuiască să murim după o viață dusă laolaltă, cu cei mai nelegiuiți criminali? Ce-au făcut toți acești nenumărați țărani atât de modești, care furnizează încontinuu, inepuizabile rezerve morții?

Acolo este un țăran din regiunea Volgei. El nu va mai dura mult. L-au smuls din gospodăria lui și l-au târât de ani de zile laolaltă cu alții într'un lagăr de muncă silnică. Acest țăran este un „culac" și deci „contra revoluționar". Toți țăranii din Uniunea sovietică erau de părerea că țara care a fost împărțită în urma revoluției țăranilor, trebuie să rămâie pe veșnicie o țară a țăranilor. Totuși mai pe urmă, toate proprietățile agricole au fost declarate proprietatea Statului și imediat și țăranii au fost constrânși să intre în economia colectivă. Foștii țărani au devenit lucrătorii auxiliari ai colhozurilor și sovhozurilor. Fiecare țăran care poseda mai mult de două vaci și un cal, devenise un culac care trebuia să fie constrâns în caz că nu venia la proprietatea colectivă ca voluntar, aducându-și totodată vitele sale, și înscriindu-și și suprafața exactă a țarinei sale.

Mai întâi acest „culac" și „contrarevoluționar", din ținutul Volgei, a devenit tăietor de lemne în munca lui silnică. Această muncă este executată numai în timpul iernii. Câte doi oameni primesc un fierăstrău, 2 topoare și merinde pentru 24 ore. Iar în vremea, când oamenii îmbrăcați în haine proaste și cu obrajii scofâlciți lucrau în pădurea înfundată în zăpadă, vremea se înăsprește și mai mult, aceste insuficiente merinde nu le ajung nici 10 ore. Totuși în viscolele năprasnice, se istovesc îngrozitor. Mulți au înghețat. Totuși nimeni nu se poate duce în baraca sa, înainte de a-și fi terminat porția de lucru.

Lucrul cel mai greu era acela de a aduce copacii tăiați din păduri, la râuri. Prizonierii au fost împărțiți pe grupe, fiecare grupă primind o frânghie și însărcinarea de a aduce până la apă un număr anumit de copaci. Și astfel, cu târâtul acestor copaci lungi de 10-12 m., se încordau din răsputeri, doborîți de povară, într'o muncă de 14—15 ore, nefericiții prizonieri. Acum țăranul din regiunile Volgei zace în friguri și obosit de moarte într'o baracă neîncălzită.

Și tu, Pavel Babușkin, care cu toți cei 54 ani ai tăi ești totuși cel mai bun și cel mai neobosit zidar, cum ai ajuns aici și pentru ce îți spun ție toți „fabricantul de țigle"? Eu știu, tu mi-ai povestit odată. Revăd și astăzi surâsul tău trist și resemnat, când îmi spuneai:

S'a spus că:

„Da, eu am fost un om bogat și puternic, având o fabrică de țigle". Soția mea și copiii mei conduceau întreprinderea mea într'un sat, departe de Moscova, ca la 200 km. Aveam 2 vaci, o pereche de capre, câțiva porci și îmi cultivam cereale în țarinele mele. Trăiam toți fericiți și îmbelșugați. Eu lucram la o clădire, fiind udarnic ca specialist în Moscova. Nu veneam câte o lună acasă, ai mei trebuind să lucreze ogorul meu, singuri. Într'o zi, am primit o scrisoare dela soția mea, tocmai din Urali: „Vino imediat! Am fost transportați. Trebuie să fie o greșală, noi nu știm pentru ce!"

Am venit în satul meu, casa era goală. Vecinii mi-au povestit că totul, mobilă, ustensile, au fost confiscate. M'am dus la Sovietul satului. Acolo mi s'a spus să mă prezint imediat la GPU, unde mi se va spune totul. Aici, deși mi s'au pus multe întrebări meșteșugite, nu mi-am dat seama ce voiau să știe dela mine. Mai târziu am părăsit GPU-ul, fără să aflu de ce a fost îndepărtată de sat familia mea. Eram convins că totuși voiu fi în stare să-mi readuc familia mea din locul exilului. Mereu credeam că din cauza unei greșeli sau neînțelegeri, au fost trimiși în exil toți ai mei. Când am ajuns la Pjatka, am cerut comandantului GPU-ului, eliberarea familiei mele. Acesta mi-a râs în nas și îmi ceru imediat toate hârtiile, cartea de lucrător etc., spunându-mi „Pentru ce ai tăinuit că ești fabricant de țigle, mințind că ești proletar?" Rezultatul: am fost acuzat de un comunist care nu mă putea suferi, că fabric țigle. Acest lucru a fost suficient pentru a-mi exila familia mea. Un cap de acuzație era stabilit prin faptul, că n'am intrat imediat în proprietatea colectivă, la întemeierea ei. În loc să-mi elibereze familia, m'au înhățat și pe mine, exilându-mă la fel. Totuși mi s'a spus că se vor face noui cercetări asupra situației mele și astăzi, după ani scurși, cercetările nu s'au mai făcut.

Eu sunt și rămân un fabricant de țigle, fiindcă am voit să-mi înfrumusețez căsuța mea cu țiglă. Eu însumi mi-am fabricat țiglă din pământ într'o cantitate nu mai mare de 2000 de bucăți, în timp de doi ani. În Moscova n'am fost arestat, fiindcă s'a crezut pe bună dreptate că îmi voiu urma familia mea exilată. Guvernul sovietic mi-a dăruit o bucată de pământ, ca pe urmă să-mi ia tot, împreună cu toate roadele muncii mele. Mi-am obținut înaltul titlu de „fabricant", pierzând în schimb, libertatea familiei mele. Acum pot să aștept până vom recăpăta cu toții libertatea".

Acestea sunt numai două cazuri, două din milioane. La ce-ți folosește să le asculți și pe acestea? Toate sunt la fel.

DUH ȘI SLOVĂ
BASARABIA

Te-am fost purtat în visul nostru sfânt,
Ca pe-o icoană smulsă din altar,
Și'n gânduri ne crescuseși mânos pământ,
Cu Nistru'n margini sterpe, de hotar.

Prin anii grei de luptă și urgie,
Cu trupu-ți, de lăcuste săgetat,
Ai plâns și ți-ai jertfit cu bucurie
Și mândrii tăi feciori și rodul semănat!

Din truda minții tale se născură
Și Cantemir și Donici și Hajdeu,
Și din credința-ți satele crescură,
Sub bolte de'nchinări, pe Dumnezeu.

Și'n margini de hotare rezemată,
Pe turnuri de cetăți, cu ochii 'n zări,
Te scuturi azi de-o soartă blestemată
Și te aduni în vatra sfintei Țări.

Te-aduni acolo, jertfă grea de sânge,
— Icoană pentru cei ce vor veni —
Când ochiul care astăzi ne mai plânge
De cei din urmă vis, s'o limpezi.

Al. Negură

POPAS
IN SATUL MEU NATAL

Au trecut anii ca într'o carte de povești, mulți, unii după alții, fără început și fără sfârșit.

Parcă mai eri am plecat de acasă, din Mahală-Tiraspol, cu mama, urmăriți de spectrul foametei și al desnădejdei.

A rămas în urmă căsuța de pe malul Nistrului, tristă, pustie; a rămas mormântul lui tata, străjuit de un vișin în floare și de un pui de liliac, bunica cu ochii înlăcrimați care îmi dădea în fiecare dimineață câte un confet, jucăriile mele: o zăgă, puha, tilinca, și câțiva prieteni cu care mă băteam cel puțin odată pe zi.

Și tot acolo, în Mahală, de pe malul stâng al Nistrului, mi-a mai rămas o parte din sufletul meu, peste care zadarnic am încercat să aștern vălul uitării. Au trecut aproape 20 de ani, cât 20 de veacuri...

Astăzi, au înviat toate deodată, așa cum au fost, și le trăiesc cu intensitate în mine, în suflet, în minte, în privire, căci sunt ale mele iar.

Iată: cobor în grădina de pe malul Nistrului, mă duc în colibă și mă întind pe lavița din scânduri, acoperită cu fân mirositor și cu iarbă verde.

Iau tilinca și cânt. Nu știu ce cântec o fi, dar mie îmi place.

Cad mereu, ca niște boabe de mărgăritar, la cea mai ușoară adiere de vânt. Mă ridic, ies din colibă și mă duc să mă plimb prin iarba de sub pomi, în care zace rodul pământului, ca niște bulgări strălucitori de aur.

La câțiva pași mai departe, dincolo de decorul de sălcii plângătoare, valurile Nistrului se aud foșnind ca o chemare pătimașă, ca un murmur tainic al iubitei dintâi.

Înserează. Țăranii, întorși dela munca câmpului, au venit la grădini în vale. Au desprins luntrile de pripoane, se urcă în ele și pornesc în larg, pe Nistru în jos, vâslind ușor.

Stau la pescuit. În grădini privighetorile cântă, cântă pe îndelete, ca într'un basm spus de un moș sfătos...

Dincolo de grădini, la marginea satului se aude scârțâind cumpăna fântânii. Au venit flăcăii să adape vitele și fetele ca să-și ia câte o căldare de apă proaspătă și rece.

Popas în satul meu natal, popas imaginar...

Am să mă întorc acasă, într'adevăr.

Și prima femee pe care o voiu întâlni în cale, are să-mi pară că-i bunica ce mă așteaptă cu confetul...

Am s'o cuprind în brațe, cu ochii plânși și am s'o strâng cu drag la piept, gândindu-mă în clipa aceea la toată Transnistria.

Dominte Timonu

Cărți pentru ostași

— FINLANDA de d. Valeriu Măgureanu; VECINII NOȘTRI DELA RĂSĂRIT DE d-nii: Valeriu Grecu și Valeriu Măgureanu —

În colecția „Cuvinte pentru Ostași" au apărut încă anul trecut două cărți interesante datorite întâia d-lui Valeriu Măgureanu, iar a doua d-lui Valeriu Grecu și colaboratorul celui d'întâi.

FINLANDA țara care geografic se află în Nord, aproape de Cercul Polar cu un popor nebiruit, este singura vrednică de un eroism [illegible] Despre poporul ei care o iarnă întreagă a rezistat puhoiului comunist [illegible] multă înțelegere pentru sufletul și virtutile ostașului nostru câteva pagini de adâncă și de dreaptă înțelegere. Vitejii și războinicii pe frontul din nord și pe frontul răsăritean, finlandezii și românii sunt aceiași ofițeri a dreptății care îi înfrățește în istorie.

ÎN VECINII NOȘTRI DIN RĂSĂRIT, autorii, d-nii: Valeriu Grecu și Valeriu Măgureanu, zugrăvesc în culori vii lumea aceea haotică a vecinilor împotriva cărora lumea întreagă a deschis războiul sfânt sub steagul ridicat de marele Adolf Hitler și războiul tuturor dreptăților istoriei.

În cele 16 pagini câte are broșura sunt redate minunat sistemul de proprietate bolșevică, tendința de cotropire și expansiune în Occident, despre viața muncitorilor din fabrici și din uzine, despre mijloacele cu care bolșevicii constrâng poporul la robie prin sceleratul sistem de poliție numit „Ceka" și despre toată dușmănia pe care o nutresc și cu care prigonesc biserica și pe credincioșii ei.

Opera aceasta de cunoaștere a vieții vecinilor noștri din răsărit dăruită de autori ca lectură ostașilor noștri, împlinește un gol de mult simțit.

—Cob.—

Noile comisii interimare
și funcționarii Camerelor de Comerț și Industrie din Basarabia

Ministerul Economiei Naționale a numit următoarele Comisii Interimare la Camerele de Comerț și Industrie din Basarabia:

Camera de Comerț și Industrie Chișinău, d-nii: Ghenzul Vasile, Chiorescu Vladimir, Sinicliu Elefterie, Lihmoschi Nicolae, Cristi Victor, Guciușna Chiril.

Personal administrativ, d-nii: Rusu Onisim, Director cl. II, Stoica I. Ioan, Șef de secție cl. I, Petrescu Ioan, Șef de secție cl. II, Petre Dumitru, șef birou cl. II, Butnărescu Mihail, șef de secție cl. II, Ivanțev Vera, șef de birou cl. II.

Camera de Comerț Cetatea Albă, d-nii: Olănescu Daria, Ghica Gheorghe, Alexei Andrei, Ionescu Radu, Rădulescu Matei, Cătuneanu Mircea.

Personal administrativ, d-nii: Mărcuș Grațian, Subdirector cl. I, Vasiliu Gheorghe, șef de birou cl. I, Cristea V. Gheorghe, subșef de birou cl. I, Deoctev Vladimir, secretar controlor Obor, Cocuță Ioan, impiegat cl. I, Papiriu Pop Carolina, dactilografă stagiară, Mărcuș Gheorghe, om de serviciu cl. V-a.

Camera de Comerț Ismail, d-nii: Alexiu Gheorghe, Vizanti Jerom, Jinga Vasile, Popescu Titu, Vârgolici Vasile.

Personal administrativ: Dobra Teodor, Subdirector cl. I, Constantinov Teodor, șef de birou cl. I, Grigorescu Gheorghe, șef de birou cl. I, Mărgean Nedelcu, subșef de birou cl. II, Stelian Gheorghe, șef de birou cl. I, Marcov Maria, șef de birou cl. II, Jean I. Ioana, impiegată stagiană, Marin Mircea, secretar controlor Obor, Zavetcu Spiridon și Băduț Florea, secretari controlori de Obor.

Camera de Comerț Tighina, d-nii: Teodorescu Vasile, Butnaru Gheorghe, Neghina Dumitru, Saran Teodor, Munteanu Grigore.

Personal administrativ: Martinov Gheorghe, subșef de birou, Jeroaie Eliza, impiegată cl. II, Zaharia Stoica, om de serviciu cl. II, Mateescu Șerban și Martinov Teodor, secretar controlor de Obor, Ionescu Alexandru, impiegat cl. I.

Camera de Comerț Bălți, d-nii: Ciolac Gheorghe, Gheorghe Ioan, Tană Ioan, Fotescu Sergiu, Gheorghiescu Alexandru, Visnea Pop Vlad.

Personal administrativ: Pop Ieronim, șef de serviciu cl. I, Păpușoiu Nicolae, șef de birou cl. II, Voinea Nina, impiegat cl. II, Chiru Stavăr, controlor de Obor.

Camera de Comerț Cahul, d-nii: Crăciunescu Alexandru, Beșleagă Radu, Panțu Ioan, Munteanu Gheorghe, Șerban Constantin.

Personal administrativ, d-nii: Crețiu Valeriu, Subdirector cl. I, Cristopol Vasile, șef de birou cl. I, Hohlov Gheorghe, subșef de birou cl. I, Cornea I. Ioan, impiegat cl. II, Rusu Nicolae, controlor de Obor.

Camera de Comerț Hotin, d-nii: Cernescu Petre, Diaconescu Alexandru, Cazimir Constantin, Andreiaș Serghie.

Personal administrativ: Năstase Artenia, șef de serviciu cl. I, Sălăgeanu Crăciun, subșef de birou cl. I, Călin Gheorghe, om de serviciu cl. II.

Camera de Comerț Soroca, d-nii: Panin Alexe, Paleologu Vlad, Nicolescu Nicolae, Galețchi Simion, Mihai Gheorghiță.

Personal administrativ: Fotu Ioan, șef de serviciu cl. II, Teodorescu P. Manolache, șef de birou cl. II, Kitzeneger Ioan, șef de birou cl. I, Kitzeneger Aneta, șefă de birou cl. II, Gheorghe Emil, om de serviciu cl. II.

MUNCA, NOU IDEAL CONSTRUCTIV AL LUMII EUROPENE

(Urmare din pag. I-a)

lui, în articolul amintit, — un nou ideal constructiv al lumii europene; ea tinde să elibereze lumea europeană de autoritatea factice, de tirania reală a capitalismului internațional, de fetișismul convențional al aurului".

Din rea credință și ignoranță, comuniștii susțin că tirania capitalismului poate fi înlăturată numai prin instaurarea revoluției proletare. Puterea de exploatare prin ban a omului este desigur una din neiertatele greșeli ale liberalismului. Spiritul noului naționalism a învins însă această cumplită nedreptate — distrugând în acelaș timp și duhul rău al doctrinei comuniste, prin consfințirea muncii ca factor suveran în procesul de prosperitate a popoarelor. Munca trebue să fie astăzi investită cu atribute superlative. Ea are o funcțiune fundamental creatoare, constituind deopotrivă datoria tuturor membrilor comunității naționale și criteriul de selecțiune a lor. Dominația păgână a aurului internațional și-a găsit adversarul de moarte în rodnicia nezăgăzuită a muncii. Injustițiile sociale, care alcătuesc un capitol negru în istoria capitalismului, sunt de asemenea eliminate tot prin aplicarea prerogativelor absolute ale muncii.

B.

Războiul Sfânt al Cruciaților

(Urmare din pag. I-a)

tru, s'ar putea cândva în viitor, să se întoarcă împotriva noastră. Rusia e transformată în pulbere. Nu trebue să avem nici compătimiri, nici milă.

In sfârșit, am ajuns să vedem sărăcia și lacrimile poporului rus. Luându-i averea și aurul, am transformat acest popor într'o gloată de jalnici sclavi. Fiți precauți și taciturni. Să n'avem milă față de dușmanul nostru. Să-i suprimăm cele mai bune elemente și de conducere, ca Rusia subjugată să nu-și aibă stăpânul. Să cultivăm ura de partid și să sădim discordie între țărani și muncitori. Războiul și lupta de clasă distrug bunurile culturale ridicate de popoarele creștine.

Dar iarăși, fiți prudenți, fii ai lui Israel! Biruința noastră e aproape, dat fiindcă potențialul nostru politic și economic, împreună cu influența asupra masselor populare, se întărește. Răscumpărând aurul și împrumuturile de stat, noi ne asigurăm dominația piețelor mondiale.

Braunstein, Apfelbaum, Rosenfeld, Steinberg și mulți alții, sunt fii credincioși ai lui Israel. Potențialul nostru în Rusia este nelimitat. La orașe, în comisariate, în comisiunile de aprovizionare, în comitetele căminurilor, etc., roluri de primul ordin joacă reprezentanții noștri.

Însă nu vă lăsați îmbătați de victorie. Nu uitați că pe armata roșie nu ne putem bizui, fiindcă ea ar putea, la un moment dat, să întoarcă armele contra noastră.

Fii ai lui Israel! Se apropie ceasul când vom înregistra mult așteptata biruință asupra Rusiei. Strângeți cât mai des rândurile. Propovăduiți cât mai activ politica națională a poporului nostru. Luptați din răsputeri pentru idealurile noastre de veacuri..."

*

Și astfel, nemernicele năpârci ale Sinedrionului, au reușit, în 1918, să instaureze peste capul milioanelor de pravoslavnici dela Răsărit, politica celei mai odioase doctrine pe care a cunoscut-o vreodată omenirea. Ce au făcut cu viața poporului rus caiafele și fariseii din hrubele mocirloase din Piața Roșie din Moscova, am început s'o cunoaștem. Câte suferințe a răspândit în restul lumii otrăvita undiță a iudeo-comunismului, le știm cu toții, după cum nici amenințarea îndreptată contra existenței noastre proprii, nu ne este străină.

Acestea sunt cauzele cari au determinat decretarea războiului sfânt, pentru noua orânduire a lumii.

Din lupta noastră crucială, am redobândit reîntregirea patrimoniului național pentru cari au mai sângerat mucenicii neamului la Plevna, Smârdan, Oituz, Coșna, Mărăști și Mărășești.

De aceea să mulțumim Providenței că ne-a trimis la timp pe iluminatul Tribun al Românismului integral, care ne-a repus în vechile fruntarii ale Basarabiei pururi românească. Și să aducem Dumnezeului părinților noștri cuvânt de cucernică preamărire că ne-a dat la vreme pe Conducătorul autentic al destinelor românești, ca să putem striga din nou și cu răsunet în veșnicia acestui neam: Trăiască România-Mare!

Paul Donici

Comerțul, industria și agricultura

(Urmare din pagina I-a)

au pus biruri grele asupra veniturilor lor. Țăranii erau obligați să dea o parte din produsele lor în raport cu averea ce posedau. In Cuciurul Mare, o comună în apropiere de Cernăuți, la 20 prăjini un țăran trebuia să dea: 50 kgr. carne, 16 kile de cereale, 120 litri de lapte anual pentru fiecare vacă, 5 ouă pe lună de fiecare găină, etc... In plus erau obligați să presteze muncă de folos obștesc cu carul și cu brațele, ori de câteori li se cerea. Mulți țărani bucovineni au declarat că aproape o jumătate de an au muncit gratuit pentru autoritățile sovietice.

Intr'un examen al vieții economice în provinciile desrobite nu trebue să omitem condițiile muncii și ale muncitorului, deoarece Rusia Sovietică are pretenția să se intituleze: „patria muncitorilor". Evit orice interpretare și înregistrez numai fapte brute. Le expun așa cum mi-au fost relatate de cei ce au trăit din munca lor. Șeful mecanic al fabricei de ulei din Jutcica Veche, o comună situată la câțiva km. de Cernăuți, presta o muncă de conducere de 12 ore pe zi (fabrica avea numai 2 mecanici și trebuia să funcționeze continuu) și primea în schimb 600 ruble lunar. Era unul din cele mai mari salarii care se plăteau, cu toate acestea, după socoteala pe care mi-a făcut-o, salariul nu asigura nici viața cea mai modestă. Socoteala lui este următoarea: 1 kgr. pâine costa 1,20 ruble, 1 kgr. carne 7—10 ruble, 1 kgr. zahăr 5,40 ruble, 1 litru ulei 5 ruble, 1 pereche de ghete 150 ruble, 1 cămașă obișnuită 120 ruble, 1 m. stofă de lână pentru haine 300 ruble, etc... Salariul de 600 ruble pe lună însemna 2 m. stofă. Salariile lucrătorilor obișnuiți variau între 200 și 300 ruble pe lună.

Asemenea fapte vorbesc singure și n'au nevoie de comentarii.

Distrugerea țărănimii prin comunism

(Urmare din pagina I-a)

și de moarte. Acesta era de obiceiu un jidan, care n'avea nici-o legătură cu poporul și care n'a trăit în viața lui la țară.

El avea misiunea să supravegheze totul, să noteze pe „suspecți" și la nevoe să ordone represiuni. Cei care refuzau să se colectivizeze, sufereau cele mai rele consecințe. Cel care se mai ruga la Dumnezeu era suspectat și urmărit. Nici o mișcare nu se făcea fără voia comisarului politic. Orice libertate și demnitate omenească, dispăruse. Rusia comunistă a practicat, pe o scară întinsă, sistemul odios al persecuției politice a țărănimii. In toate țările, țăranul este considerat ca un element pașnic și ordonat. Persecuțiile politice asupra țărănimii sunt aproape necunoscute în lume. Numai în Ungaria de eri și de azi, țăranii de alte naționalități sunt persecutați și uciși. In proporții mai mari, în Rusia comunistă, s'a văzut acest fapt barbar și monstruos al deportării țăranilor, al ruperii lor de pământ și al aruncării în temniță, fiindcă nu erau pe placul regimului. După eliberarea Bucovinei și Basarabiei în unele sate s'au mai găsit puțini bărbați, fiindcă au fost luați de agenții G. P. U.-lui și deportați cine știe unde. Un atentat mai crud și mai nedemn la sufletul țăranului legat de pământ, nici nu se putea închipui.

Bolșevicii se laudă că au cultivat pe țărani, că le-au dat cărți și ziare.

Tot ceeace le-a dat în această privință, au fost numai cărți de propagandă, ca să-i convingă de binefacerile comunismului, pe care ei îl refuzau. Aceasta nu era de fapt cultivarea țărănimii, ci mințirea ei, pervertirea unui suflet care te refuză. Ei voiau să distrugă sentimentul religios la un popor credincios și urmăreau să convingă țăranii de prosperitate când ei trăiau în mizerie.

Țărănimea sub comunism a fost o clasă oropsită, umilită și exploatată. Ea a fost marea anonimă, de care nu s'a vorbit nimic. Bolșevismul a desființat țăranul tradițional, plin de cuminție și bun simț, și a inventat țăranul rob, condus de comisarii politici. Inainte, se vorbea de țărani în literatură și în politică. Sub comunism nu s'a mai vorbit nicăieri de ei. Ei munceau în tăcere și resemnare pentru clica de aventurieri și jidani dela conducerea Sovietelor. După prăbușirea acestora, țăranul își va recâștiga, desigur, vechea lui demnitate, de stăpân al pământului.

DONAŢIA MITROPOLITULUI GURIE
PENTRU REFACEREA CATEDRALEI DIN CHIŞINĂU

Domnul General Ciupercă, Preşedintele Comitetului pentru refacerea Bisericii Catedrale din Chişinău, a primit următoarea scrisoare din partea veneratului Chiriarh al Bisericii din Basarabia:

Luând ştire din presă despre instituirea Comitetului de refacerea Bisericii Catedrale din Chişinău prin osârdia Dumneavoastră şi a unora dintre cei mai buni fii ai Bisericii, am fost adânc mişcat sufleteşte de înălţimea acestei fapte creştineşti.

De aceea, ca Arhiepiscop şi Mitropolit, care timp de un sfert de veac am slujit în acest Sfânt Altar, jertfa cea făcută de sânge pentru sfinţirea credincioşilor, chem binecuvântarea lui Dumnezeu asupra Dumneavoastră şi asupra tuturor împreună ostenitorilor şi donatorilor cu rugăciune către Dumnezeu ca să ne ajute încât în curând după împrăştierea fumului nimicitor să ridicăm către Dumnezeu valuri de tămâie binemirositoare însoţită de cântări şi rugăciuni.

Din parte-ne Vă rugăm să primiţi obolul nostru 5.000 (cinci mii) lei cu arhieresc îndemn către toţi fiii duhovniceşti de a veni neîntârziat în ajutorul acestei sfinte case a Domnului.

Cu arhiereşti binecuvântări

† GURIE, Mitropolitul Basarabiei

SCUTIRI DE MOBILIZARE
PENTRU OAMENII FOLOSIŢI IN EXPLOATĂRILE AGRICOLE

Ministerul agriculturii a dat următorul comunicat:

Ministerul agriculturii şi domeniilor a intervenit la Marele Stat Major pentru ca oamenii din exploatările agricole, care, deşi scutiţi de concentrare au fost chemaţi la unităţi şi se găsesc în zone interioare să fie desconcentraţi fiind folositori la muncile câmpului.

De asemeni s'a intervenit şi pentru scutirea de mobilizare a personalului ce se va încadra în serviciile ministerului agriculturii, în Basarabia şi Bucovina.

Grija statului pentru plugari

Dela o vreme încoace, ministerul agriculturii a înştiinţat mereu pe plugari despre toate măsurile pe care le-a luat pentru ajutorarea lor. Aceste înştiinţări s'au scris în toate ziarele şi s'au spus zilnic la Radio.

Toţi plugarii ştiu azi că Statul a comandat în fabricile din Germania, un mare număr de maşini şi instrumente agricole dela tractoare şi batoze, până la pluguri şi grape. Ministerul Agriculturii a înştiinţat pe plugari, de sosirea fiecărui transport, de preţurile cu care se vând aceste scule şi de condiţiunile în care se pot lua.

Plugarii mai ştiu că Statul a împărţit astă toamnă 5.000 vagoane de grâu pentru sământă, pe care l-a cumpărat dela agricultorii mari — care fac grâu de soiu şi curat şi l-a dat plugarilor mici.

Tot astfel a făcut Statul şi cu sământa de lucernă, trifoiu, ghizdei, borceag şi de alte nutreţuri. Sute de vagoane de seminţe, mai ales pentru cultivarea islazurilor comunale.

Toţi plugari ştiu că Statul s'a îngrijit să aibă la vreme piatră vânătă, pentru stropitul viilor şi pentru împietratul seminţelor şi că a comandat din vreme sfoară de Manila pentru legatul snopurilor, dar, din cauza războiului — care s'a întins peste tot pământul, sfoara nu a mai ajuns la noi.

Toţi plugarii ştiu că Statul a cheltuit anul acesta peste 100 milioane lei, ca să aducă şi să le dea seminţe de legume, ca să facă răsadniţe şi să le împartă răsaduri, ca să facă cuptoare pentru uscat fructe şi legumele şi fabrici de magiunuri şi marmeladă, ca să nu mai scadă preţul fructelor la 2 lei kgr. şi ca să avem hrană la iarnă pentru soldaţi, şcolari şi pentru noi toţi.

Cu toţii ştiţi că preţurile bucatelor, dar mai ales a vitelor, a păsărilor şi a tot ce produce săteanul pentru vânzare, s'a urcat mult, aşa că plugari, câştigând mai mult, pot să-şi cumpere cele trebuitoare vieţii şi gospodăriei şi nu-i mai sperie preţurile ce li se cer la oraş.

Dar câte şi câte înlesniri nu a făcut Statul plugarilor în acest an din urmă, de când ţara este condusă de Generalul Antonescu. Nici nu le putem număra aci pe toate. Dar plugarii le ştiu pe toate, pentrucă au simţit binefacerea lor.

INFORMAŢIUNI

S'a înfiinţat un inspectorat comercial la Chişinău, având ca circumscripţie întreg teritoriul Basarabiei.

*

Comitetul interministerial al centrului naţional de românizare a hotărât ca până la vânzare, toate morile comerciale sistematice tărăneşti, valţuri tărăneşti simple, teascurile de ulei, baracele şi pivele de postav trecute în patrimoniul statului prin D. R. N. 3810, din 17 Noembrie 1940, să fie arendate.

In acest scop, la centrul naţional de românizare se lucrează în prezent la întocmirea caetului de sarcini şi a contractului tip de arendare, astfel că în maximum de 15 zile vor fi date publicităţii normele şi locul unde se vor trimite ofertele pentru arendare.

*

In conformitate cu Regulamentul asupra Decretului Lege relativ la Statutul Militar al evreilor, publicat în Monitorul Oficial Nr 164 din 14 Iulie 1941;

Urmând ca fiecare evreu în vârstă de 18—50 ani, să aibă viza Cercului de Recrutare, depe teritoriul unde domiciliază:

— Se face cunoscut tuturor evreilor cu domiciliul în Municipiul Bucureşti, că trebue să se prezinte la Cercul de Recrutare Bucureşti.

Cei care nu vor avea viza de prezentare la Cerc, după data de 8 Octombrie 1941, vor fi arestaţi de către organele de control ale Comenduirei şi Prefecturei Poliţiei Capitalei, iar infractorii trimişi în judecata instanţelor militare.

Evreii care în termenul arătat mai sunt luaţi la munca de folos obştesc se vor prezenta la terminarea ei.

„Muzica Românească în Bucovina" se numeşte monografia d-lui prof. Liviu Rusu, unul din elevii formaţi sub direcţia d-lor Mihail Jora şi G. Breazul. Această lucrare prezintă un caleidoscop complect asupra realizărilor muzicale româneşti în Bucovina. Notăm că Liviu Rusu însuşi a făcut mult în acest domeniu, tipărind împreună cu Mircea Streinul, în colecţia „Iconar" compoziţii ca Mihail Jora şi Paul Constantinescu.

*

Ministerul agriculturii a făcut intervenţie la ministerul economiei naţionale ca să se pună la dispoziţia agricultorilor circa 60 vagoane sulfat de cupru, în vederea tratării grâului de sămânţă contra mălurii, necesar însămânţărilor din toamna aceasta, până la 20 August.

Deasemenea a intervenit la „Institutul naţional al cooperaţiei" pentru aprovizionarea întregii Basarabii cu sape, coase şi seceri, necesare muncilor agricole.

*

După cum anunţă „Deutsche Allgemeine Zeitung", secţia filmelor culturale a filmului german din România în colaborare cu organizaţia „Luptă şi Lumină" a luat iniţiativa organizării unor filme culturale de mare interes în oraşele mai mari şi în centrele industriale mai importante. In acest scop organizaţia muncitorească din România a obţinut din partea Ministerului Propagandei Reichului 180 filme, care sunt prezentate de „caravana cinematografică" în Moldova, Valea Prahovei, Oltenia şi Transilvania.

Prin satele smulse robiei
BATRÂNI ŞI PREOŢI, FEMEI ŞI COPII

Fără îndoială, asupra poporului rus apasă un blestem, o poruncă a destinului, spre a ajunge să ne ofere prin fiii săi priveliştea ca acelea pe care le-am întâlnit prin Bucovina şi Basarabia.

Chipurile crispate de spaimă, de groază ce i-a pătruns până în măduva oaselor, uităturile a înnebunire ce am întâlnit printre copii şi femei, sunt semne că sufletele acestea au fost martore la lucruri greu de primit cu seninătate. Viaţa pe care au dus-o acolo fraţii noştri pe care îi găsim azi cu minţile răvăşite de frică, e tot ceea ce a putut înfăţişa lumina tristă a comunismului pentru a-i atrage, spre a-i convinge la conlucrare în cadrul ideilor noui a întovărăşirii la fărădelegi.

Bătrânii ies cu greu din tăcerea şi neîncrederea în care se învăluie. Şi au dreptul. Anii de luptă cu oamenii şi întâmplările ciudate i-au făcut să caute de câteva ori în lumina ochilor de peste drum, să citească în orbite ceea ce buzele feresc, să vadă în inima omului prin ferestrele privirilor. Mai ales omul din urmă -a făcut cu totul bănuitori. Au întâlnit suflete şi fapte mai amare de cât închipuirea cea prepuielnică.

Par'că-l văd pe moş Gheorghe Fliondora din Ceahărul Bucovinei gârbovit sub cei 75 ani ai săi, cu coamă sură ieşită pe sub borurile pălăriei de paie. Ce grai domol şi dureros avea blânda lui spovedanie, în care era mai mult mirare şi silă de cât ură şi dor de răzbunare:

„Sub ruşi am trăit ca în iad. Ne-au robit dobitoacele şi pe noi. Ne-au mâncat ca viermii cei neadormiţi. Aşa robie nici în vechime, pe vremea boerilor, n'a fost, mai ales că ne-au şi bătut".

D'apoi bătrânul din Bardar. Jud. Lăpuşna, care îşi frângea mâinile de jale că toţi patru feciori, dintre care unul flăcăiaş abia de 17 ani, i-au fost luaţi la oaste de moscalul fără milă?!

Suferinţele bătrânilor rămaşi stâlpi la case, cu marea grijă a nepoţilor în seamă, sunt fără margini.

*

Preoţi nerefugiaţi au îndurat toate persecuţiile, ameninţările, sechestrări de avut, scoatere idn case parohiale, impozite fără nici-o socoteală asupra slujbelor dela înmormântare, cununie, botez, sărbători, etc.

Adevăraţi apostoli, au răbdat ca martirii de altădată, având lângă inimă, inima poporului ascultător.

Acolo unde preoţii s'au refugiat, au făcut slujbe călugării, ori preoţi din satele vecine, dar fără slujbă oamenii nu s'au lăsat, oricât era de costisitor acest lucru. Ruşii, în tâmpenia lor, n'au putut băga în seamă că poporul moldovenesc e din alt aluat de cât sământa lăsătoare a slavilor-viermi, şi că orice prigoană aduce după sine o mai încordată opintire pe locurile şi obiceiurile apucate din moşi-strămoşi, aici unde pe vremurile acelea abia dacă se începea plămada hoardelor ruse în cine ştie ce pustietate asiatică.

Dacă Ruşii au primit a trăi fără biserici şi preoţi, Românii nu ar fi răbdat aceasta.

Am fost martorul unei scene mai mult decât înduioşetoare, când, pe una din străzile Cernăuţiului, un cârd de femei şi-au întâlnit preotul întors din refugiu, prot. Ilisei Ilie din suburbia Roşia. Cum îi apucau mâinile şi hainele, nemai putându-se despărţi parcă, nevenindu-le să creadă că e păstorul lor!? Plângeau lipindu-şi buzele uscate de degetele care binecuvântau sufletele chinuite.

— Bine aţi venit părinte. Deacuma nu veţi mai pleca. Tot focul a trecut. Va cobori pace în casele noastre.

— Aţi înţeles acum ce este comunismul ? — Se întoarce părintele protopop, ca spre o poveste veche a sa cu păstoriţii.

Ochii femeilor se acopăr de pleoape. Le e ruşine.

— Iartă-ne părinte! N'am crezut că vor fi aşa cum ne spuneai. Acum i-am văzut. Să-i aibă Domnul în paza şi răsplata sa, după faptele lor.

Şi preotul a plecat înconjurat de sufletele regăsite care îl căutau, pe care le căuta.

*

Femeile şi copiii au îndurat cel mai mult, ca totdeauna. Partea cea mai grea o poartă cei mai slabi. Au răbdat în primul rând de frig şi foame. In Bucovina şi Basarabia n'a existat o asistenţă sub nici-o formă. Nici măcar cărţi gratuite la copiii săraci nu s'au dat. Banii storşi de pe spinarea poporului erau întrebuinţaţi pentru grozavele meetinguri şi pentru acea propagandă fără nici-o noimă, fiindcă nu da niciun rezultat, lumea din alte ţări nevoind să creadă nimic din fericirile poporului rus.

In Rusia era pâine din belşug, dar la brutării oamenii stau cozi nesfârşite, aşteptând să-şi primească porţia. Se făceau economii pentru a îndestula nesaţiul comisarilor. Egalitatea de care au făcut atâta caz, era numai pe hârtie. Imi povestea la Chişinău un fost director de restaurant oficial, rusesc, unde îşi comanda foarte des prânzul un evreu din poliţia secretă, deţinător de post foarte înalt. Ei bine, menu-ul unui prânz întrecea cu mult leafa pe o săptămână a unui lucrător ales.

In acest timp femeile şi copiii români mai ales, erau daţi la o parte şi din rânduri, de către evrei, rămânând zile întregi flămânzi.

Acestea nu sunt simple afirmaţii de paradă, ci adevăruri, după declaraţiile mai multor femei din Basarabia şi Bucovina.

Dar în deportări, cât au avut de îndurat femei bolnave şi însărcinate, copii mici, slab îmbrăcaţi, pe care barbarii aceştia noui, ruso - jidovii, i-au pornit chiar şi iarna spre — Siberia ?

Oare ce vom mai găsi din aceste suflete româneşti ?

*

Mult rău au făcut comuniştii în Basarabia şi Bucovina. Dumnezeu însă ne-a dat prilejul să spălăm totul prin isbânda care aduce îngenunchiarea trufaşului Stalin şi a poporului său de păgâni, de păgânizaţi.

Vremea luminii s'a întors.

Bătrânii şi preoţii vor fi cinstiţi, iar femeile şi copiii ajutaţi ca totdeauna, pentru înaintarea poporului nostru, interes pe care Ruşii nu l-au avut, scopul lor fiind să ne distrugă.

Dar, cine se va smeri, se va înălţa...

Mândria deşartă se pedepseşte.

Sabin Popescu-Lupu

Noul regim al evreilor din întreg cuprinsul Bucovinei

CERNAUŢI, 4. — Pentru asigurarea liniştei şi pentru a preîntâmpina o pătrundere a elementului evreiesc în noua orânduire care se conturează acum pe pământul redobândit cu sacrificiul atâtor vieţi româneşti, d. Alexandru Rioşanu, împuternicitul d-lui general Ion Antonescu, a semnat astăzi următoarele ordonanţe cari definesc regimul ce se va aplica evreilor din întreg cuprinsul Bucovinei.

Textul acestor ordonanţe este următorul:

Noi, Alexandru Rioşanu, împuternicitul d-lui general Ion Antonescu pentru administrarea Bucovinei, având în vedere interesul ordinei şi siguranţei publice, ordonăm:

ART. 1. — Circulaţia evreilor este cu desăvârşire interzisă în grupuri mai mari de trei persoane şi nu se poate face decât între orele 6—20.

ART. 2. — Evreii nu pot face cumpărături decât între orele 9.30—11. Pâinea va putea fi cumpărată începând dela orele 6.

ART. 3. — Se interzice cu desăvârşire firmele evreeşti la magazine.

ART. 4. — Se interzice în mod deosebit arborarea oricărui fel de drapele la prăvăliile şi casele evreieşti inclusiv drapelele naţionale, german şi italian.

ART. 5. — Liberii profesionişti evrei (medici, dentişti, avocaţi, ing. etc.) vor pune imediat la intrarea clădirilor în care îşi execută profesiunile, tăbliţe cu numele şi pronumele, profesiunea indicată „evreu" şi orele de consultaţii.

ART. 6. — Evreii de orice vârstă şi de sex sunt obligaţi a purta în partea stângă a pieptului prins în mod vizibil un semn distinctiv format din două triunghiuri echilaterale cu baze de 6 centimetri suprapuse în aşa fel ca să formeze steaua evreiască şi care se va confecţiona din pânză galbenă.

ART. 7. — Orice abatere dela prezenta ordonanţă va fi sancţionată cu internarea imediată în lagăr în afară de pedepsele mai grave ce se vor putea aplica conform legilor penale ordinare şi speciale.

ART. 8. — Organele poliţiei, jandarmeriei şi militare vor aduce la îndeplinire această ordonanţă cari va intra în vigoare pentru dispoziţiunile dela art. 1, 2, 3, din momentul afişării iar pentru cele dela art. 5 şi 6 în termen de trei zile de la data afişării.

*

A doua ordonanţă priveşte pe evreii autori ai diferitelor acte de violenţă comise faţă de autorităţi şi are următorul text:

ART. 1. — Oricine va săvârşi orice act de violenţă în contra ofiţerilor, ostaşilor, funcţionarilor de stat de orice grad români precum şi în contra ofiţerilor, ostaşilor şi funcţionarilor armatei sau misiunilor germane şi italiene va fi executat pe loc.

ART. 2. — Dacă actul de violenţă contra vreunuia din cei de mai sus va fi săvârşit de un evreu în acest caz vor fi executaţi imediat toţi ostatecii evrei internaţi în lagăr.

ART. 4. — Aceeaş sancţiune se aplică şi complicilor de orice natură.

ART. 5. — Autorităţile cari nu vor executa întocmai aceste dispoziţiuni vor suferi şi ele aceleaşi sancţiuni.

ART. 5. — Organele de poliţie jandarmerie şi militare sunt obligate a aduce la îndeplinire prezenta ordonanţă.

*

Tot cu acest prilej şi ca o completare a ordonanţelor de mai sus s'a afişat spre luare la cunoştinţă următoarele:

Se aduce la cunoştinţa întregii populaţii că au fost ridicaţi şi internaţi un număr de 50 fruntaşi evrei din Cernăuţi cari vor garanta cu viaţa lor şi averea lor deplina linişte din partea populaţiei evreeşti.

In caz când evreii se vor deda la cel mai mic act de violenţă contra armatelor române sau aliate toţi ostatecii vor fi imediat executaţi şi averile lor confiscate.

Inaugurarea emisiunilor zilnice pentru trupele italiene la radio România

Cuvântul d-lui prof. Mihai A. Antonescu preşedinte ad-interim al Consiliului de miniştri şi al d-lui Renato Scoppa, ministrul Italiei la Bucureşti

Luni la orele 7, au fost inaugurate, la postul nostru de Radiodifuziune, emisiunile zilnice în limba italiană, închinate trupelor italiene de pe teritoriul român.

D. prof. Mihai A. Antonescu, vicepreşedintele şi preşedintele ad-interim al Consiliului de miniştri, a rostit la microfon textul articolului său închinat Ducelui, care a fost transmis imediat şi în limba italiană.

D. Renato Bova Scoppa, ministrul Italiei la Bucureşti, a adresat la rândul său, soldaţilor italieni, următorul salut:

„Datorită sprijinului personal al Excelenţei Sale d-lui Mihail Antonescu, preşedintele ad-interim al Consiliului de miniştri, un mare prieten al ţării noastre, care chiar astăzi a scris în ziarele româneşti un minunat articol închinat Ducelui, începe azi la Radio-Bucureşti un serviciu special zilnic, pentru voi.

Mă simt foarte fericit de a putea, mulţumită acestei generoase grijii a guvernului român, să trimet comandantului vostru suprem eroică şi atât de nobilă figură de soldat, ofiţerilor, subofiţerilor şi soldaţilor Corpului de expediţie, salutul cald şi urările fierbinţi ale italienilor din România.

Iubiţi camarazi! Vă găsiţi astăzi pe un pământ sacru numelui Romei, într'o ţară ospitalieră şi generoasă peste care au trecut „sandalele înaripate" cum zice poetul — ale legionarilor romani, care aduceau pe Lictoriul lor semnele puterii şi drepţăţii, atributele Romei imperiale.

De pe aceste fecunde şi verzi câmpii româneşti sunteţi pe punctul de a pleca să luaţi parte la noua cruciadă pe care lumea civilizată o duce împotriva duşmanilor ordinei, religiei, progresului omenesc. Cruciada noastră e binecuvântată de Dumnezeu, condusă de mari şefi, sprijinită pe credinţa şi speranţa tuturor oamenilor care cred în valorile esenţiale ale vieţii, care cred încă în Dumnezeu, în Patrie, în familie.

Conflictul în care sunteţi angajaţi se poate defini ca hotăritor pentru felurile războiului: el va înlătura ultimul sprijin care i-a mai rămas Marei Britanii în Europa.

Veniţi de pe câmpul atâtor victorii, atâtor strălucitoare campanii, v'aţi aliniat lângă trupele lui Adolf Hitler care n'au cunoscut decât biruinţe în drumul lor triumfal şi lângă trupele Conducătorului Român, care au dat dovezi minunate ale eroismului lor în campania biruitoare care a eliberat de sub jugul sovietic Basarabia şi Bucovina.

Veţi fi vrednici de trecutul vostru, de camarazii voştri viteji cari luptă în Africa şi în Marea Mediterană, şi veţi duce însignele Lictoriului fascist pe drumurile Rusiei Sovietice care visa să arunce lumea în jale şi ruină şi să se ridice împotriva Romei eterne, mama civilizaţiei şi a dreptului.

Prezenţa voastră în România este vremelnică dar această prezenţă este pentru noi italienii emoţionantă şi ea constitue o garanţie sigură că raporturile dintre Italia şi România, graţie concursului vostru, sunt destinate să devină din ce în ce mai intime şi mai sincere, în numele unei comunităţi de idealuri, principii, origini care devin azi o comunitate de jertfe şi de sânge, şi o credincioasă alianţă de războiu până la victorie.

Mai depărtaţi de patrie decât toţi ceilalţi luptători italieni, voi sunteţi fiii ei preferaţi, aceia către care se îndreaptă dorul, neliniştea, nădejdile şi credinţa atâtor mame, atâtor soţii şi atâtor copii italieni.

Noi, italienii din România, am voi să înlocuim în inima voastră pe aceia care vă sunt dragi şi vă sunt departe, am voi să vă putem fi aproape cu aceaş dragoste şi cu aceeaş căldură pe care o simt ei.

Nu ne va fi cu putinţă, din nefericire, acest lucru, nu pentrucă dragostea noastră ar fi lipsită de căldură, dar pentrucă voi veţi pleca spre ţelurile depărtate ale marelui vostru destin şi nouă nu ne va rămâne altă bucurie decât aceia de a vă aduce modeste daruri şi de a vă închina acest sfert de oră de conversaţie zilnică în care vă vom da veşti despre iubita voastră Patrie.

Camarazi luptători! Atunci când veţi fi în plin foc şi când vă veţi întrece în vitejie cu legionarii Romei antice, aduceţi-vă aminte că nu numai mamele voastre, soţiile voastre şi copiii voştri, ci toţi italienii din România, fraţii voştri de sânge, de elan şi de credinţă se vor ruga Dumnezeului biruinţei, Dumnezeului celui drept şi puternic, pentru voi, pentru întoarcerea voastră cu bine, pentru izbânda voastră".

*

Emisiunea a fost încheiată cu imnul naţional român şi imnurile naţionale italiene.

Episcopul Armatei însărcinat cu conducerea Eparhiei Hotinului

Eparhia Hotinului din Basarabia, compusă din judeţele: Bălţi, Soroca şi Hotin, a rămas vacantă încă din anul trecut, prin alegerea I. P. S. Tit Simedrea în scaunul de Mitropolit al Bucovinei.

Până la alegerea titularului, a fost însărcinat cu conducerea acelei Eparhii P. S. S. dr. Partenie Ciopron, Episcopul Armatei.

Aflându-se în mijlocul ostaşilor din această parte a ţării, P. S. Sa era cel mai indicat ca, pe lângă atribuţiunile de Episcop al Armatei să se ocupe şi cu reorganizarea bisericească din Nordul Basarabiei, unde se simte atât de mare nevoe de o activitate intensă pe tărâmul bisericesc şi naţional, în aceste vremuri de refacere sufletească.

In acest scop, P. S. Episcop Ciopron a convocat Consiliul Eparhial precum şi pe protopopii de cercuri, cărora le va da toate îndrumările, în vederea începerii unei activităţi pastorale care este atât de necesară după un an de stăpânire păgână şi sălbatecă.

Unelte şi maşini agricole pentru Basarabia

Printre hotăririle luate de guvern în cadrul ultimelor Consilii de miniştri, şi a căror aplicare a început fără întârziere, sunt şi cele cari privesc planificarea activităţii diferitelor instituţii de credit, pentru o conlucrare armonioasă şi fructuoasă.

Institutul Naţional al Cooperaţiei, conştient de răspunderea şi misiunea sa de totdeauna, dar mai ales din vremurile prin cari trecem, a expediat din depozitele pregătite din vreme, primul lot cu următoarele unelte agricole, necesare strângerii recoltei din Basarabia şi anume:

29.100 sape, 800 lopeţi, 32.400 seceri, 4.450 coase, 1.600 furci, 10 batoze cu piesele respective şi 95 secerători, cari au şi fost distribuite în comunele unde lipsa era mai accentuată.

Al doilea lot va fi expediat peste câteva zile, după care fapt se vor lua măsuri pentru înfiinţarea cooperativelor de exploatări agricole şi a caselor de credit cari să dea agricultorilor posibilitatea să nu fie obligaţi a-şi vinde imediat recolta, ci să poată aştepta preţuri mai mari, cari se obţin obişnuit la sfârşitul iernii şi primăvara, înaintea recoltei noui.

ULTIMA ORA

La sud de Kiev alte numeroase trupe încercuite

BERLIN 4 (Rador). — In spaţiul care se întinde spre sud de Kiev o adevărată întrecere de iuţeală s'a desfăşurat între formaţiunile sovietice care încercau să fugă pentru a scăpa de încercuirea germană şi între formaţiunile germane, care înaintaseră până foarte departe şi care trebuiau să desăvârşească încercuirea. Numai in ultimul moment formaţiunile germane au izbutit să taie drumul trupelor sovietice care fugeau.

La vreo 100 metri în faţa acestor formaţiuni germane, se afla o reţea de drumuri pe care mişunau trupele sovietice. Germanii ocupaseră o poziţie situată pe o ridicătură de teren. Ei au atacat pe bolşevici printr'un tir direct al tunurilor antiaeriene, făcând ravagii în coloanele sovietice, ale căror sfărâmături au acoperit drumurile. Mereu alte şi alte coloane sovietice apăreau, dar rând pe rând ele au fost luate sub focul violent al forţelor germane. Un tren supraîncărcat, care apăruse la orizont, a fost şi el nimicit prin lovituri în plin. In cele din urmă, bolşevicii n'au mai avut altă scăpare decât să se retragă. Incercuirea era completă.

Importante succese finlandeze pe frontul de răsărit

HELSINKI, 4. (Rador). — Corespondentul Agenţiei DNB transmite:

Se anunţă oficial următoarele: Activitate neîntreruptă de artilerie de ambele părţi, pe frontul nostru de est.

Inamicul a încercat să facă recunoaşteri forţate în mai multe locuri, dar a fost respins.

El a fost respins şi în alte puncte unde a încercat, prin contra atacuri, să împiedice înaintarea trupelor noastre.

In cursul acestei înaintări am efectuat operaţii de curăţire ale cuiburilor de rezistenţă, care erau încercuite în spatele trupelor noastre.

Prada de război a sporit considerabil în ultimele 24 de ore. Ea se compune din care de asalt, din tunuri, din aruncătoare de grenade, din autocamioane, etc.

Cel puţin 12 tancuri inamice au fost distruse.

Un mare număr de prizonieri a fost făcut.

La nord de Ladoga, a fost deasemeni curăţată o încercuire.

Inamicul a lăsat pe câmpul de luptă 200 de morţi.

La nord-est de lacul Ladoga inamicul a încercat un contra atac, dar a fost respins.

El a pierdut peste 200 ostaşi, mitraliere, arme automate şi puşti.

*

HELSINKI, 4 (Rador).— Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Din sursă oficială finlandeză se anunţă că în regiunea Hanko activitatea artileriei finlandeze a fost încununată de succes. Mai multe vase inamice, aflate în largul apelor, în dreptul portului Hanko, au fost lovite de obuzele finlandeze.

Alte puncte importante au fost de asemeni bombardate cu bune rezultate.

In luptele de pe frontul oriental inamicul a pierdut în ziua de 1 August 2.000 oameni. Un mare număr de care de asalt şi automobile, precum şi foarte multe arme au fost capturate de trupele finlandeze.

In luptele aeriene din ziua de 3 August, date deasupra localităţii Rautjaervi, sublocotenentul Juitilaimen a doborît trei avioane de luptă ruseşti. Aghiotantul Nissinen, care şi el a doborît un avion de luptă sovietic, a constatat, la aterizare, că aparatul său fusese lovit de 14 ori.

Chemarea preoţilor norvegieni la lupta anticomunistă

BERLIN, 5 (UTA). — Clericii norvegieni au adresat o chemare către tineretul Norvegiei, în care, între altele, se spune:

„Lupta împotriva bolşevismului şi împotriva mişcării ateiste internaţionale a început. Fiecare trebue să fie perfect lămurit despre ce este vorba. Azi se hotărăşte dacă copiii noştri vor putea să mai aibă o educaţie creştină şi o şcoală creştină. Astăzi se decide situaţia, dacă putem să mai avem în ţara noastră proprie, o credinţă creştină, o morală şi o cultură. Intreaga preoţime cere poporului norvegian de a lupta într'o perfectă unanimitate şi colaborare pentru Norvegia şi Finlanda, împotriva bolşevismului.

Alţi suedezi voluntari în armata anticomunistă

STOCKHOLM 4 (Rador). — Ziarul „Aftonbladet" află din Helsinki că un detaşament de 50 voluntari suedezi au fost primiţi de lt. colonelul Berggren, comandantul corpului voluntarilor suedezi.

MARILE SUCCESE ALE UNUI REGIMENT GERMAN DE ARTILERIE ANTIAERIANĂ

BERLIN 4 (Rador).—In tot cursul campaniei dela răsărit, formaţiile artileriei antiaeriene, însoţind armata, au luat şi ele o parte considerabilă la luptele terestre.

Un singur regiment german de artilerie antiaerian a doborât, în cursul primei luni a războiului din răsărit, 128 avioane sovietice, iar străbătând distanţa de 600 km. în tovărăşia unei divizii, acelaş regiment a distrus 67 care de luptă sovietice de cel mai mare tonaj, cinci care de mărime mijlocie şi 14 forturi blindate ale liniei Stalin.

In plus, acelaş regiment de artilerie antiaeriană a distrus mai multe transporturi sovietice şi 32 coloane de camioane, fiind angajate în luptă în repetate rânduri când era vorba de respingerea atacurilor infanteriei sovietice.

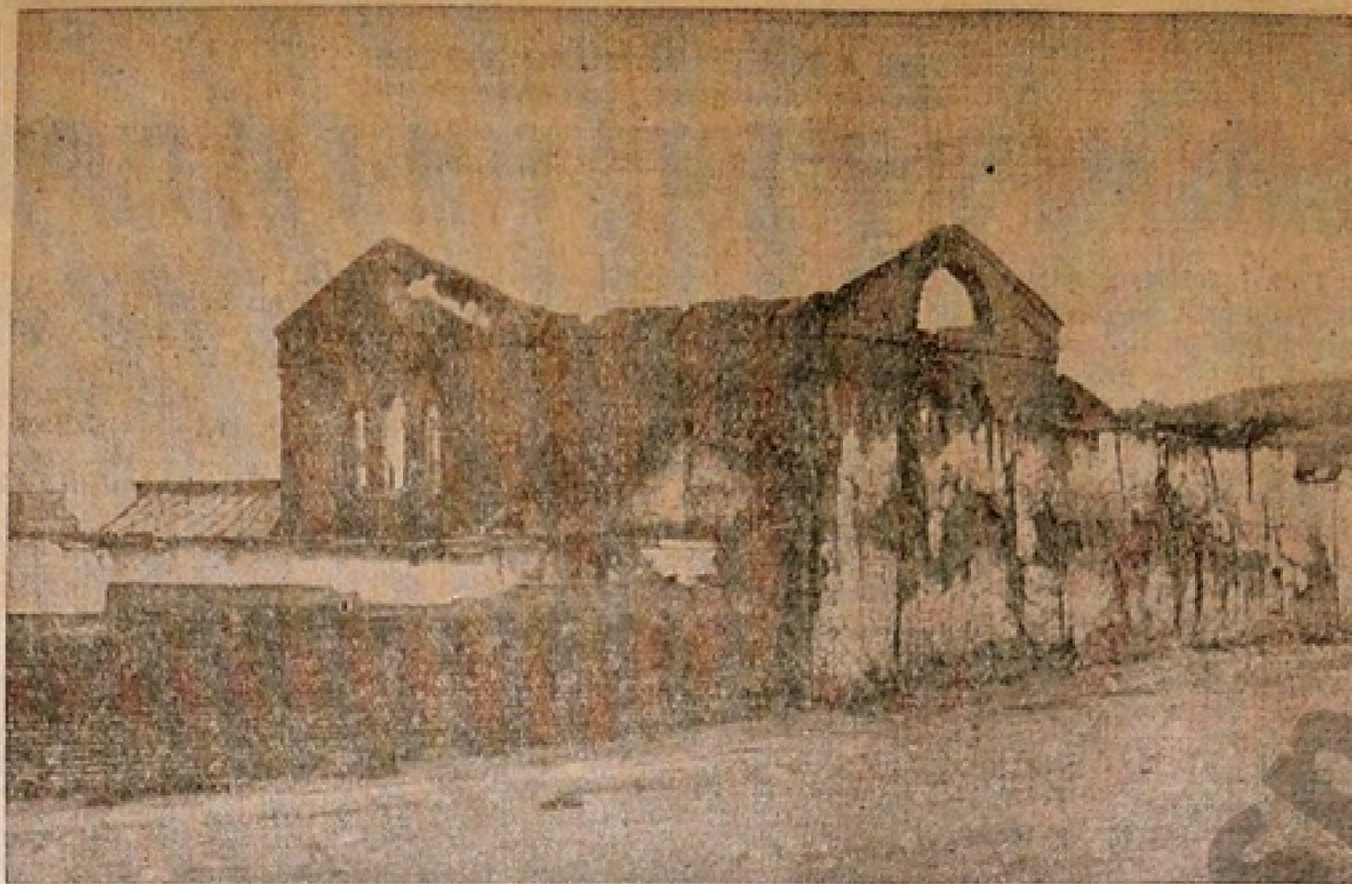
ARESTĂRI DE COMUNIŞTI IN SUEDIA

STOCKHOLM, 4 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" comunică:

In legătură cu arestările de comunişti anunţate eri, se declară că poliţia a descoperit un post clandestin de radio care a funcţionat după câte se crede, în tot cursul iernei 1940 pentru a comunica ruşilor date relative la materialul suedez trimis Finlandei.

Se reaminteşte că în cursul primului război dintre Finlanda şi Rusia Sovietică, bolşevicii au primit informaţii din Finlanda, care ar fi trebuit să rămână secrete.

Postul clandestin de radio se găsea instalat într'o fabrică de cherestea.

Urmele lăsate de bolşevici în Basarabia

COMUNICAT GERMAN

GROSUL FORŢELOR SOVIETICE INCERCUITE la EST de SMOLENSK A FOST COMPLET NIMICIT

BERLIN, 4 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

Formaţiuni rapide germane şi ungare, din trupele care efectuiază mişcarea de învăluire în Ukraina, au tăiat linii ferate de o importanţă vitală pentru inamic.

Grosul forţelor sovietice încercuite la est de Smolensk este acum nimicit. Resturile trupelor sovietice aflate în sectorul Smolensk a intrat în descompunere.

Avioane de luptă au bombardat noaptea trecută instalaţii de aprovizionare şi de armament din Moscova, cum şi un important nod de cale ferată din regiunea izvoarelor Dvinei.

Continuând lupta împotriva Marei Britanii, aviaţia şi-a îndreptat atacurile de zi, cu mult efect, contra instalaţiilor de cale ferată de pe coasta de sud-est a Angliei.

In largul insulelor Faroe, a fost scufundat un cargobot de 1200 tone.

Noaptea trecută, avioane de luptă au atacat instalaţii militare din diferite porturi de pe litoralul de est al Scoţiei şi Angliei, printre care şi portul Hull, provocând mari incendii.

In Mediterana, avioane Stuka germane şi italiene au lovit în plin cu bombe două distrugătoare britanice în ziua de 2 August, la nord-vest de Marsa Matruk. Alte atacuri aeriene au fost îndreptate împotriva depozitelor şi poziţiilor de artilerie antiaeriană ale inamicului, din apropierea Tobrukului. In luptele aeriene ce s'au desfăşurat, au fost doborîte patru avioane de vânătoare britanice.

Noaptea trecută, avioane germane de luptă au atacat instalaţii militare din Canalul Suez.

In noaptea de 3 spre 4 August, inamicul a aruncat un număr redus de bombe explosive şi incendiare în vestul şi nord-vestul Germaniei, fără a pricinui pagube de ordin militar sau de vreo oarecare importanţă militară. Dintre avioanele britanice care au participat la aceste acţiuni, trei aparate de bombardament au fost doborîte de vânătorii noştri de noapte şi de artileria antiaeriană.

1 MILION DE MORŢI ŞI 1 MILION DE PRIZONIERI A PIERDUT ARMATA SOVIETICĂ PÂNĂ ACUM

ROMA 4 (Rador). — Virginio Gayda consacră în „Giornale D'Italia" un articol asupra situaţiei de pe frontul oriental:

Pe acest front — scrie directorul oficiosului fascist — s'a încins o bătălie uriaşă, care distruge încet încet armata sovietică. Se ştie cum au început lucrurile aici: înaltul comandament sovietic îngrămădise la frontiere forţe considerabile pentru a ataca Germania. Germanii au izbutit să distrugă două mari linii fortificate, pe care bolşevicii le pregătiseră pe îndelete.

In momentul de faţă pe întreaga întindere a frontului, situaţia este caracterizată prin numeroase pungi create de manevrele germane iar în interiorul acestor pungi sunt definitiv închise importante forţe sovietice. Tactica germană este pe atât de plină de efect, pe cât e de simplă. In loc să atace trupele încercuite, germanii aşteaptă până când aceste trupe încearcă să iasă din strâmtoare. In felul acesta strângând tot mai mult cercul în jurul celor încercuiţi, germanii le pricinuiesc pierderi foarte grele, cruţând în acelaş timp propriile lor materiale şi vieţi omeneşti.

Pierderile sovietice se ridică până astăzi la mai mult de un milion de morţi şi un milion de prizonieri Rămâne de văzut dacă sovietele vor mai fi în stare să organizeze noui linii de apărare pe Volga şi în Urali, linii care ar fi de altfel situate dincolo de marele sistem industrial şi militar sovietic constituit de cadrilaterul Petersburg — Moscova— Harkov-Kiew. Dar chestiunea aceasta trece pe planul al doilea dacă se ţine seama de faptul că până la aceste noui linii armata sovietică va fi fost complect nimicită.

Aceste constatări arată că ajutorul englez şi american pentru soviete ar fi cu totul tardiv şi fără efect. D. Roosevelt poate să se joace cu focul, promiţând sovietelor petrolul pe care-l refuză Japoniei: el nu va putea modifica însă cursul fatal al evenimentelor militare de pe frontul oriental. Mai curând el va trebui să se gândească la reacţiunea firească a Japoniei faţă de Rusia, care a luat făţiş partea Marei Britanii şi a aţâţătorilor americani la răsboiu, duşmani declaraţi ai cauzei naţionale japoneze.

Răsboiul contra sovietelor — încheo Virginio Gayda — a cărui întreagă întindere şi însemnătate scapă deocamdată opiniei publice mondiale din cauza aspectelor lui multiple, va avea desfăşurări menite să exercite o mare influenţă asupra evenimentelor politice şi militare din Europa şi Asia.

Viaţa în „raiul" comunist descrisă de un gazetar american

NEW-YORK, 5 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D.N.B. transmite:

Ce gândeau Statele Unite despre bolşevism, acum câteva săptămâni, rezultă dintr'un articol apărut în luna Iunie în publicaţia periodică „Harpers Magazine", care apare la New-York.

Autorul articolului, care cunoaşte la perfecţie situaţia din Rusia Sovietică, declară că Sovietele duc mare lipsă de mână de lucru şi că această lipsă ameninţă să paralizeze complet industria sovietică. Lipsa de lucru rezultă din faptul că Sovietele nu ţin seamă de vieţile oamenilor, trimiţând în tabere de concentrare foarte numeroase persoane. Acestora li se aplică un tratament foarte rău. Pentru cea mai mică abatere Sovietele execută populaţia în massă.

In domeniul social Rusia Sovietică nu ia nici o măsură pentru ameliorarea standardului de viaţă al muncitorilor. Recentele măsuri menite să încurajeze creşterea populaţiei nu au dat rezultatele aşteptate. Poporul sovietic este considerat de guvern ca o adunătură de sclavi buni pentru a lucra din greu în folosul statului.

Pentru a se face faţă acestei grave stări de lucruri guvernul sovietic a recurs la mâna de lucru femenină. In majoritatea uzinelor sovietice lucrează numai femei.

Intreaga populaţie sovietică este lipsită de cele necesare traiului, precum şi de îmbrăcăminte.

După 25 de ani de regim bolşevic populaţia suferă cele mai grele lipsuri.

SOLDAŢII SOVIETICI INDEAMNĂ PE CAMARAZII LOR SĂ FUGĂ

BERLIN, 4 (Rador). — O formaţiune blindată germană a găsit într'un post de luptă sovietic un ordin secret bolşevic din care se pot vedea aspecte interesante ale moralului trupelor sovietice din sectorul sudic al frontului de răsărit.

In acest ordin secret, care este adresat către şeful statului major al secţiunii III a frontului de sud, se declară între altele:

„S'a constatat în mai multe rânduri că soldaţii sovietici au îndemnat pe camarazii lor să fugă. Ei au declarat că, după cum afirmă populaţia ukrainiană, soldaţii germani nu vor lua măsuri de represalii contra prizonierilor lor de război, ci îi vor trata bine şi le vor da mâncare bună şi suficientă.

Trebue să se ia cele mai aspre măsuri faţă de aceşti agenţi provocatori. Oricine va răspândi ştiri de felul de mai sus, trebue să fie împuşcat imediat".

DOUĂ REGIMENTE BOLŞEVICE COMPLET DISTRUSE

BERLIN, 4 (Rador). — Două regimente sovietice au fost încercuite şi nimicite în cursul unor angajamente succesive graţie acţiunei îndrăzneţe a unei formaţii de transmisiuni efectuată în pădurile dela nord-vestul lacului Peipus.

Această formaţie de transmisiuni avea ordinul să stabilească, dealungul unei păduri, o linie telefonică servind la transmiterea de ordine cu divizia vecină.

Cu acest prilej, radio-telegrafiştii germani au surprins cinci soldaţi sovietici, la marginea pădurii, care au fost făcuţi prizonieri şi care apoi, la interogatoriile ce li s'au luat, au declarat că două regimente cu efective complete erau ascunse în pădure.

Radio-telegrafiştii au informat imediat diviziile lor şi, după două ore, cele două regimente sovietice erau încercuite în pădure.

Părţi din aceste regimente s'au predat trupelor germane, iar restul a fost complect nimicit în cursul unor lupte violente.

58 AVIOANE PIERDUTE DE SOVIETICI INTR'O ZI

BERLIN, 4 (Rador). — In ziua de 2 August, Sovietele au pierdut în total 58 avioane.

Dintre acestea, şase au fost distruse pe pământ.

Cei mai buni ostaşi ai Italiei Ducelui Mussolini, au sosit pe frontul împotriva hoardelor comuniste

BERLIN, 4 (Rador). — Un corespondent de război al agenţiei D.N.B. trimite următorul reportaj special cu privire la sosirea corpului expediţioner italian care a intrat în luptă contra bolşevismului pe frontul de răsărit.

Sosim tocmai la timp pentru a asista la debarcarea regimentelor italiene pe frontul de est. Cele mai multe din aceste regimente sunt trupe de elită, provenite din nordul Italiei.

Debarcarea trupelor se face, potrivit temperamentului meridional al oamenilor, cu exclamaţii energice, dar într'o ordine perfectă şi cu o precizie desăvârşită. Se debarcă fără încetare tunuri, camioane, măgari, care uşoare şi vehicule speciale.

Ceva mai târziu, când trecem prin faţa unităţilor care au şi pornit în marş, vedem pretutindeni feţe strălucitoare de bună dispoziţie. Din vorbele pe care şi le aruncă în mers soldaţii italieni, înţelegem că aceşti bărbaţi puternici şi bine echipaţi sunt cu adevărat fericiţi că pot lua parte la lupta contra bolşevismului.

După amiază, o mare însufleţire domneşte printre soldaţi, deoarece s'a svonit că generalul comandant al trupelor va trece în revistă formaţiunile. Cu mult înainte de ora fixată pentru trecerea în revistă, străzile s'au umplut de o mulţime deasă. Alături de târgoveţi, vezi ţărani îmbrăcaţi în cojoace, deşi termometrul arată 30 de grade la umbră. Femeile se remarcă prin îmbrăcămintea lor multicoloră. Pretutindeni auzi convorbiri însufleţite.

Deodată apar formaţiunile italiene, care defilează într'un ritm viol, cu muzica în frunte, prin faţa generalului care trece trupele în revistă. In sunetele marşurilor, care se succed unul după altul, regimentele defilează pe rând, urmate de tunuri şi de carele de asalt. Generalul salută fără încetare pe soldaţii cari trec prin faţa lui.

La sfârşitul acestei defilări impresionante, vin bersaglierii, cu penajurile lor caracteristice. Revista se desfăşoară astfel până la apusul soarelui, iar soldaţii italieni se îndreaptă către primele linii de luptă.

Roosevelt împrumută... dar pe amanet

Roma, 4 (Rador). — Presa italiană comentează ironic ştirea că, punând la îndoială solvabilitatea Sovietelor, Casa Albă a pretins, drept gaj pentru plata furniturilor de război, juvaerurile Coroanei Romanovilor.

„Giornale D'Italia" scrie că preşedintele Roosevelt a învăţat dela prietenii săi evrei arta de a da cu împrumut pe amanet. Puţin îi pasă lui dacă amanetul este constituit de juvaerurile Coroanei, care au aparţinut ţarului, ţarinei şi prinţilor măcelăriţi de Stalin şi de complicii săi. Aceste juvaeruri pătate de sânge vor fi păstrate în casele de fier ale guvernului american, care sancţionează astfel măcelul şi devine complicele autorilor lui.

Cât despre sinistrul tiran dela Moscova, după atâţia ani de regim bolşevic, el nu mai este în stare să ofere alt amanet decât juvaerurile jefuite de pe cadavrele victimelor sale şi numai cu acest gaj mai poate să capete un împrumut dela cămătarii americani. Un pact între asasini şi cămătari, iată ce este în definitiv faimoasa alianţă „pentru păstrarea civilizaţiei", preconizată de preşedintele Roosevelt.

Germanii au prins pe adjutantul unei brigăzi sovietice care avea asupra sa hărţi foarte preţioase

BERLIN, 4 (Rador). — O formaţie de recunoaştere germană, care se desfăşurase la sud de Kiev, a făcut o captură foarte interesantă. Pe un drum plin de bălţoace, care trecea printr'o mlaştină, germanii au dat peste o căruţă împotmolită. Ocupanţii ei au fost reduşi la tăcere şi luaţi prizonieri.

Printre prizonieri se găsea şi adjutantul unei brigade sovietice.

Asupra lui, soldaţii germani au găsit hărţi foarte preţioase, cu indicarea tuturor poziţiilor bolşevice, detalii asupra numărului şi armamentului acelei brigade, ca şi copii după numeroasele ordine de zi ale diviziei, brigadelor, sau regimentelor componente.

Mulţumită acestor detalii, întreaga brigadă sovietică a fost încercuită câteva ore mai târziu şi apoi nimicită în luptele care au urmat.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9